

РЕШЕНИЕ

№ 5521

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5347** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 20075235 от 23. 03. 2021 г. по НАХД № 4902 / 2020 г., Софийски районен съд, НО, 3 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-006338 / 10. 01. 2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 415, ал. 1 от КТ, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” С., в която се моли решението да бъде отменено, поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди издаденото НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез депозиран писмен отговор на касационната жалба и писмено становище по съществуващото на спора, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разносните по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите А., С. и Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на въззивния съд.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че при извършената проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на [фирма] се установило, че дружеството, в качеството му на работодател, не е изпълнил задължителни предписания под № 20, дадени с протокол за извършена проверка № ПР 1922317 / 02. 08. 2019 г. Съгласно тези предписания, работодателят е следвало да изплати уговореното трудово възнаграждение на М. Ц. Н. за месец февруари 2019 г., като срокът на предписанията е изтекъл на 26. 08. 2019 г.

На 17. 09. 2019 г., бил съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен срещу подпис на пълномощник на дружеството на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 22-006338 / 10. 01. 2020 г., от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

При тази фактическа обстановка, районния съд, е приел, че наказателното постановление следва да се отмени, тъй като връчените предписания са били изпълнени от работодателя.

Настоящата касационна инстанция намира, че решението на СРС, е валидно, допустимо и правилно.

Видно от приложените по преписката доказателства, е налице представена разчетно-платежна ведомост за м. февруари 2019 г., от която е видно, че на М. Н. е изплатено трудово възнаграждение в размер на 439,89 лв. по банков път.

В случай, че от страна на административнонаказващия орган се смята, че размерът на трудовото възнаграждение е друг или същият не е изплатен изцяло, това е следвало да се посочи изрично, а не декларативно да се твърди, че не са представени платежни документи, което не отговаря на обективната действителност.

В същото време, в производството пред СРС е разпитан като свидетел именно М. Ц. Н., който категорично потвърждава, че трудовото възнаграждение за м. февруари 2019 г. му е заплатено и няма претенции за този месец.

При това положение, съдът намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба, че нарушението е било доказано по несъмнен начин. Видно е както от представените писмени доказателства, така и от показанията лично на засегнатото лице, че заплатата за м. февруари 2019 г. му е изплатена, поради което очевидно дадените предписания са изпълнени.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора, въпреки направеното искане на ответника по касация за присъждане на разноските по делото, такива не следва да се присъждат. Видно е, че към становището на процесуалния представител на ответника, е приложено единствено пълномощно на адвокат, но без наличието на договор за правна защита и

съдействие, поради което няма данни за заплатено адвокатско възнаграждение. В същото време, договора за правна и защита съдействие, представен пред СРС, касае само производството по тази инстанция и тези разноски са присъдени от страна на районния съд, поради което разноски за касационната инстанция не се присъждат. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20075235 от 23. 03. 2021 г. по НАХД № 4902 / 2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 3-ти състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма] за присъждане на разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.